

K 7/M 45

120000869030

Община Русе
Министерство
на културата

**50.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
13 - 28.03.2010
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ**

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**50.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
13 - 28.03.2010
RUSE
BULGARIA**

Ruse Municipality
Ministry of Culture

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

50. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 13 – 28 март 2010

***Best of Both Worlds:
Small group – Grand Sound***

Дуо

ТАТЯНА КОЛЕВА ударни & маримба
РУТГЕР ВАН ОТЕРЛО саксофони

със специалното участие на:

Рафаел Ваноли електрическа китара

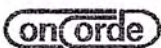
Ана Михайлович пиано, DJ, композитор

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

NEDERLANDS FONDS VOOR

PODIUMKUNSTEN

PUSTJENS
PERCUSSION
PRODUCTS

21.03 неделя, 19 ч.
Зала Доходно здание

448118

ПРОГРАМА

I.

ДИМИТЪР БОДУРОВ

(1979)

Яно, хубава Яно

(2006)

ФРАНК НУЙТС

(1957)

Odd Moments (Чудновати моменти)

(1996)

Tickeld by Callipers

(Погъделичкан от дебеломера)

Smuff

Slow Burner (Бавна горелка)

F...tune /C...гба (Мелодия във Фа)

АЛБЕРТ ВАН ВЕНЕДААЛ

(1956)

Table Talks (Приказки на маса)

(2009)

Dial D for Dinner (Обаждане за вечеря)

Spoon full Moon (Лъжица пълнолуние)

Food for Thought (Храна за мисълта)

ДЮК ЕЛИНГТЪН

(1899-1974)

The Single Petal of a Rose

(Единственото венчелистче на розата)

(1959)

(аранжирмент Воббе Каупер)

ЛУИ АНДРИЙСЕН

(1939)

Hout (Дърво)

(1991)

II.

ФРАНК ДЗАПА

(1940-1993)

The Black Page (Черната страница)

(аранжирент Колева & Ван Отерло, 2008)

Дилмано, Дилберо

(аранжирент Колева & Ван Отерло, 2008)

ДАНИЕЛ ХАМБУРГЕР

(1980)

Wave form (Форма на вълната)

(2009)

БИЛ ЕВЪНС

(1929-1980)

Pease Píese (Късче покой)

(1964)

(аранжирент Колева & Ван Отерло, 2003)

АНА МИХАЙЛОВИЧ

(1968)

When Someone is talking

(Когато някой говори)

(2010)

(световна премиера)

Димитър Богуров (1979, Варна) е джазов пианист и композитор, живее и работи в Холандия. Носител е на наградите *Erasmus Jazz Competition*, Ротердам, *Leidse Stad Jazz Competition* в Лајден, *Pim Jacobs Jazz Competition* и на *Young Pianist Foundation Jazz Competition 2007*.

Яно, хубава Яно е част от проекта на Димитър Богуров *100 братя*. Като източник на вдъхновение за започването на този голям проект е послужил романът на Антон Дончев *Време разделно*. Заглавието на проекта идва от главния герой Манол и неговите 100 братя. Този дългосрочен проект има за цел да изследва отношенията между толкова различни музикални традиции като джаза, фолклора и класическата музика. Всяка пиеса използва една и съща формула: солист/и + традиционен аудио материал (песен или танц) + ансамбъл. (Димитър Богуров)

Франк Нуйтс е роден в Остенде, Белгия през 1957. Учи ударни инструменти в Консерваторията в Гент и композиция при Люсиен Гьотхалс, а също и психоакустика в Института за електронна музика (IPEM). През 1989 заедно с Ирис де Блере основава *crossover*-групата *Hard to Score*, с която издава 4 компактдиска и има обширна гастролна дейност. Междувременно Нуйтс композира 10 симфонии и 5 клавирни сонати – все творби, характеризиращи се с постмодерен идиом. Преподава композиция и оркестрация в Консерваторията в Гент.

Odd Moments (Чудновати моменти) са първоначално предназначени да служат като музикален разделител на основните парчета от албума *Трета книга* на групата *Hard to Score* от 1996.

Групата смело смесва рок, джаз, Дзапа, импровизации и съвременни тенденции в академичната музика, за да ги отлее в своя напълно оригинален и неповторим идиом. Тя има за цел да намери специфичен звук, използвайки животворни и ободряващи духа на музикантите сложности, изложени писмено в екстремно сложни партитури – (*scores hard to play ... трудни за свирене партитури*).

Заглавията, както и някои стилистични явления, показват ясно влиянието на Франк Дзапа, въпреки че са по-малко ангажирани политически. Доста странните заглавия насочват към чувствата и мислите на композитора, изправен пред тенденцията да натиква модерната музика в ясно отграничени ниши. **Погъделичан от дебеломера**, например, е много бърза, заразителна, и даже прилепчива пиеса, в която е използван материал, към който никога никой сериозен композитор не би посегнал.

Алберт Ван Венендаал е роден в Холандия през 1956, учи пиано в Амстердамската консерватория. През 1982 спечелва *Meervaat Jazz Competition*. Оттогава работи с множество холандски и чуждестранни групи, с world-music ансамбли, както и с класически музиканти. Основава различни ad hoc и частни групи и изнася соло концерти. Композира за и с театрални и танцови трупни, работи и като композитор и аранжор в много звукозаписни проекти.

Сюитата *Table Talks* (Разговори на маса), съставена от три части, е вдъхновена от типичната холандска фраза *Всичко се решава на масата*, която се използва при преговори и дискусии. Произнасянето ѝ винаги маркира най-вълнуващите и интересни моменти. Едва ли е съвпадение, че много бизнес-решения, включително и на политическо равнище, са взети след престой на маса, сервирана за обилна вечеря и по време на чаша хубаво вино (колкото по-добър е готвачът, толкова по-добра е и сделката).

Частите са замислени така, че да съответстват на маниерите, приятните беседи, събития – на масата, естествено.

Обаждане за вечеря: няма време за готвене, звъни на разносвача!

Лъжица пълнолуние: обилният десерт гарантира благо настроение. Задоволени, ние поглеждаме луната, чиято закръгленост напълно съответства на нашата в този момент.

Храна за мисълта. Последна рецепта, която подканва към рефлексия и съзерцание. Нали сме добре след всичко това? Нали всичко е добре?

Дюк Елингтън е джазов композитор, пианист и ръководител на джазбанд. Елингтън е основна сила в джаза от 20-те до 60-те години на 20. век. Влиянието му се усеща силно и до днес. Има хора и среди, които считат Елингтън за най-големия американски композитор.

През 1958 Елингтън довежда оркестъра си на фестивала в Лийдс. Там той бива удостоен с аудиенция при кралица Елизабет II, където всеки е бил очарован от другия. След връщането си в Ню Йорк, Елингтън решава да изрази възхищението си по свой си начин – записва (за собствена сметка) *The Queen's Suite* и изпраща единствената плоча със записа в Бъкингамския дворец. Интересно е, че Елингтън никога до края на живота си не си позволява да поиска оригинала с цел комерсиално размножаване на този уникален запис.

В автобиографията си музикантът твърди, че *The Queen's Suite* е повлияна от шестте най-красиви момента в неговия живот. Със сигурност композицията, аранжиментът и изпълнението предизвикват чувство за

красота и удивляват. Ще е много трудно да се посочи най-красивият момент от тази композиция, но дуетът между Елингтън и басиста Джими Ууд, наречен *The Single Petal of a Rose*, е едновременно много личен и страстен.

Луи Андрийсен (Утрехт, 1939) е роден в семейство на музиканти, син е на известния композитор Хенрик Андрийсен. Първоначално се обучава при баща си и при Кес ван Барен в Кралската консерватория в Хага, преди да се прехвърли да учи две години при Лучано Берио в Милано и Берлин. Ранните творби на Андрийсен показват склонност към експериментиране със съвременни техники: сериализъм (*Series*, 1958), колаж (*Anachronie I*, 1966-67), и магнетофонна музика (*Il Duce*, 1973). Реакцията му на това, което той усеща като грядущ консерватизъм в голяма част от продукцията на холандските композитори, бързо го отвежда до много индивидуална радикално-алтернативна музикална естетика. От началото на 70-те години на 20. век Андрийсен се отказва да пише конвенционална оркестрова музика и вместо това предпочита да композира за свои собствени идиосинкратични инструментални комбинации, които често събират заедно традиционни оркестрови инструменти с електрически китари и баскитари, конги и други подобни.

Зрялата музика на Андрийсен комбинира влиянията на Стравински, джаза и американския минимализъм. Хармоничното му писмо избягва консонантността на модализма, присъщ на по-голяма част от минималистичната продукция, и предпочита дисонантността, типична за следвоенна Европа. Хармонията на Андрийсен често застива в огромни звукови блокове. Големите композиции като *De Staat/Държавата* (1972-76) са повлияни от енергията, която излъчва музиката за биг-бенд от Стен Кентън или Каунт Бейзи, и от репетитивните процедури на Стив Райх, съчетани с мощни, сблъскващи се дисонанси.

Музиката на Андрийсен маркира отпразната точка за раздяла със следвоенния европейски сериализъм и неговите разклонения. Той също така играе роля в развитието на алтернативни на обичайните изпълнителски техники – силови, ритмизирани артикулации и усилено пеене без вибрато. Сред неговите значителни творби са *Workers Union/Работнически съюз* (1975), *Mausoleum* (1979) за гъа баритона и голям ансамбъл, *De Tijd/Време* (1979-81) за певици и ансамбъл, *De Snelheid/Бързина* (1982-3) за три електрически усилен ансамбъл, *De Materie/Материя* (1984-88) за гласове и ансамбъл, *Хокетус*. Сътрудничи с филмовия режисьор и либретист Питър Гринауей във филма *Mis for Man, Music, Mozart* и в оперите *Rosa: A Horse*

Drama/Роза: конска грама (1994) и *Writing to Vermeer/Да пишеш на Вермеер* (1998), както и скорошната *La Passione* (2000-02) за женски глас, цигулка и ансамбъл.

Hout (Дърво) за електрическа китара, маримба и тенор-саксофон е написана за Лоос по молба на Дирк Симонс. Въпреки че цялата творба е изградена като стриктен канон, последователно встъпващите гласове са тъй тясно взаиморазположени, че по-скоро наподобяват унисон с някои малки разклонявания. *Раз/от-клонения* и *клони* се изразяват с една и съща дума на холандски. Това ни насочва тук към представата за клонки на дърво, ала и към употребата на дървени инструменти – маримба и дървено блокче. С това смисълът на заглавието става ясен.

Франк Дзапа е американски композитор, китарист, музикален продуцент и филмов режисьор. В своята почти 30-годишна кариера, Дзапа пише рок, джаз, оркестрова и електронна музика, както и Конкретна музика. Освен това режисира филми, както и музикални видеоклипове. Сам проектира оформлението на албумите си. Дзапа продуцира почти всички от своите повече от 60 албума, които реализира както с групата *Mothers of Invention*, така и като солиращ артист.

The Black Page (Черната страница) е произведение, известно с това, че е извънредно трудно за изпълнение. Оригиналът е написан за комплект барабани и мелодични перкусионни инструменти, по-късно парчето е известно в няколко версии, включително *Disco* и т.нар. *New Age* версия.

Тери Бодзио разказва: "...той написа това парче, защото правихме заедно Концерта за оркестър от 40 инструмента и Франк имаше възможност редовно да слуша студийните музиканти в Лос Анжелис, които говореха за страха, отивайки на запис, от пулта да те гледа черната страница. Ето така той реши да напише своята черна страница. Тогава ми я даде, а аз можех да изсвирия някои от частите веднага след написването им. Но все пак аз не бях под натиск – просто нотите си стояха на пулта у нас и ги пресвирвах по 15-тина минути всеки ден в продължение на 2 седмици, а преди да започнем сериозните репетиции щях да се захвана по-сериозно – след 2 седмици бях научил всичко и му го изсвирих. Той каза: *Страхотно!*. След което занесе парчето въкъщи, написа мелодията и промените в акордите, донесе го и започнахме всички да го свирим!"

Даниел Хамбургер, роден в Ротердам през 1980, е млад и даровит композитор, който пише и автономна музика, и музика към мултимедийни проекти. Като дипломиран

звукоинженер, той интегрира органично електронните звуци в своите композиции. Електроакустичната композиция *Reminiscences of Laura* (2003) печели наградата на публиката на финалите на *Henriette Bosmansprijs* 2003. За него музиката е обширно поле, подканящо към различни звукови приключения. Той работи с различни ансамбли като *Metropole Orchestra*, Оркестър *De Volharding* и ансамбъл *Insomnia*. Сред неговите най-нови мултимедийни творби са оперното състезание *Mega Monster Battle Arena* (2009) (Арената на битката на мега-чудовищата) и музиката към филма *Кралят-маймуна* (2009). Той се проявява активно като аранжор и оркестратор.

За пиесата си *Waveform* Даниел Хамбургер се спира на много свободна структура, както сам казва, за да се противопостави на всички ония сложни композиции, които дуото Колева & Ван Отерло изпълнява. Като начална точка композиторът използва пет различни форми на вълната (може да се каже – това са абстракции на звуците), като всяка от тях има свой собствен характер и музикално тълкуване. Понеже пиесата апелира към импровизационната дарба на музикантите, всяко изпълнение е изцяло ново и уникално преживяване.

Бил Евънс е американски джазов пианист и композитор. Евънс е открит към новите музикални подходи, при това без да допуска компромиси със своите музикални и артистични възгледи. Музикантът винаги е държал на чистотата на музикалната структура и на благородното в джазовата традиция.

Peace Piece (заглавието е любопитен омофон: двете му части *мир* и *пиеса* или *парче* се изписват различно, но звучат еднакво) е записана през 1958 като импровизация (почти случайно възникнала, докато пианистът опитва да направи интродукция към знаменитата песен на Бърнстейн *Some Other Time*) и има легендарен статус в наследството на Евънс. Свирейки, той винаги се стреми (и успява) да избегне обичайните клишета на повечето джазпианисти. Резултатът е една солова спонтанна пиеса, която издържа сравнение със записаната на хартия, композирана музика. Нейните мечтателно струящи линии много повече напомнят на музиката на Дебюси или Шопен, отколкото на джазовата традиция. Дуото реши да транскрибира тази музика за тенор-саксофон и маримба. За тях по-впечатляващ е процесът на преобразяване на това знаменито соло в строга композиция, отколкото по-обичайния начин да се импровизира върху темата.

Ана Михайлович е завършила композиция при Зоран Ерич в Белградския университет през 1993. От 1995 Ана живее в Холандия, където учи при Луи Андрийсен. След

като се дипломира тя преподава хармония и контрапункт, ангажирана е също като преподавател в университета в Белград, търсена е като композитор за написването на филмова и театрална музика. Два пъти (през 1987 и 1989) е избрана от Радио института в Белград за *Най-добър музикант на годината*. Нейни композиции са били селектирани от различни фестивали и конкурси в Сърбия, Хърватска, Македония, Ирландия, САЩ, Япония (през 1998 в Токио печели *Irino Prize*) и Холандия (1991) - композицията *Втора история* е била избрана за Международната музикална седмица *Gaudeamus*.

Ана Михайлович получава поръчки от различни музиканти и ансамбли, включително от *Combustion Chambe*, *Malle Symen Quartet*, Марсел Вормс, *Goals ensemble*, Татяна Колева, *Cobla la principal d'Amsterdam*, *Crash Ensemble*, *Ensemble Multi Tones*, *Axyz Ensemble*, *Rijksacademie visual* (film), Радио Белград, *BEMUS VPRO* (Музикални пътешественици). Освен като композитор, тя работи като диригент и пианист.

Композицията *When Someone is talking* (2010) (*Кога-то някой говори*) за тенор-саксофон, маримба, DJ и саундтрак ще има своята световна премиера тук, на фестивала *Мартенски музикални дни*.

Татяна Колева – родена в България, живее и работи в Холандия. Учи пиано и ударни във Варна, и продължава обучението си в НМА – София, в Ротердам и Хага. Нейни учители са проф. Д. Палиев, Р. В. Сайс, С. Шик, З. Финк, В. Фос и Д. Ууг.

Получава международно признание като виртуозен солист-маримбист и като незаменим ансамблов изпълнител. Работи активно за популяризирането на съвременната музика и арт форми по цял свят като реализира множество проекти, голяма част от които създадени специално за нея.

Повечето от пиесите ѝ представят нейната нова изпълнителска техника *marimba extended*, която тя развива по време на интензивното си сътрудничество с редица съвременни композитори и съчетава атрактивно с други инструменти, лента или глас. Върху тази концепция се базира и първият ѝ солов компактдиск *Knock on Wood*, издаден през 2004 от *NovaLinia records*, последван през 2006 от премиерата на мултимедийната ѝ солова програма *Rituals and Confessions*.

Свири като солист с различни оркестри и редовно сътрудничи с водещи ансамбли и театрални трупи от целия свят. Тя е една от основателките на женската група *Electra*. Напоследък работи много успешно в дуо с джаз-саксофониста Рутгер ван Отерло, както и с експерименталната рок група *Rubatong*.

Прави записи за *Decca, New World Records, UNSOUNDS, Nova Linia Records, ADNARIM Studio* и *BVHAAST*.

Носител е на Голямата награда от конкурса *Св. Обретенов* (1988), на награда от международния конкурс за изпълнители *Gaygeamus, Ротердам* (1993), както и на наградата *Kranichstein* в Дармщат. През 1995 става финалист на Първия световен международен конкурс по маримба *L. H. Stevens* в САЩ.

Изнася концерти и дава майсторски класове по маримба/перкусии и камерна музика в цяла Европа, САЩ, Япония, Йордания, Мексико и Канада.

През 2007 получава престижната награда *Музикант на годината* на БНР.

Рутгер ван Отерло е представител на онова вече утвърдено и уникално поколение холандски музиканти, развиващи своя музикален стил като комбинация между импровизацията и съвременната авторска музика. Свири на всички инструменти от семейство саксофони. Като участник в редица ансамбли със световна известност, Ван Отерло пътува по цял свят и работи с музиканти от класата на Кени Уиълър, Дейвид Мъри, Лестър Боуи, Ървин Ардити, Стив Лейси, Денис Джана, както и с огромен брой холандски джаз музиканти. Досега е участвал в записите на над 40 компактдиска.

Динамичната му артистична природа, музикален стил и универсалност са причина той да участва в различни по жанр проекти и групи, сред които са успешният джаз фънк секстет *Future Shock*, бендът на Вилем ван Манен, биг-бендът на Суринам *Fra Fra*, на Кори ван Бинсберген, биг-бендът *Rumbata*, перкусионистите *Double Bill* и др. Лидер е и на собствен биг бенд *Notorious Monks*.

От 1986 е член на международно известния холандски оркестър *De Volharding*. Основан през 1972 от изтъкнатия холандски композитор Луи Андрийсен, оркестърът изпълнява своя собствена неповторима версия на съвременна музика в продължение на повече от 38 години. С оркестъра ван Отерло свири на многобройни фестивали и сцени. Уменията му на импровизатор и разностранен музикант, съчетани със солидния му опит в ансамбловото свирене, са високо оценени от холандската и международна музикална сцена.

Освен с изпълнителската си кариера, ван Отерло се занимава активно и с преподавателска дейност като ръководител на семинари и ателиета.

Рафаел Жан Баптист Ваноли – френско-немски китарист, живеещ в Амстердам и роден във Фрайбург в Брайсгау, Германия. Учи джаз и класическа китара в консерваторията в Амстердам.

Известен е с неговите проекти в областта на съвременния джаз, новата музика и експерименталната поп/рок и уърлд музика, като развива своя уникален стил в търсене на нов език, използвайки различни електронни приспособления за китара.

Пътува по цял свят със своята група *KNALPOT*, както и с групата *Eldur*, на която е лидер заедно с Джесика Слейтър. Участва и в редица проекти на различни ансамбли в Холандия и цяла Европа.

Програмата подготви

Драгомир Йосифов

